

روژنه

گمانه‌زنی‌ها درباره تذکر رئیس‌ی و حلاله‌م فشار مجلس

اولین اخراجی کابینه؟

● شرق: دست‌کم در اخبار دو، سه هفته گذشته و همچنین گمانه‌زنی بعضی از نزدیکان دولت، خاندوزی اولین اخراجی احتمالی کابینه سیزدهم لقب گرفته است. این احتمال در هفته‌های گذشته براساس خبری غیررسمی مبنی بر تذکر ابراهیم رئیسی به خاندوزی درباره شرایط بورس بود و حالا ریشه آن به مجلس و سخنان بعضی از نمایندگان مرتبط با حوزه اقتصادی برمی‌گردد.

حدود دو هفته پیش بود که بعضی از نزدیکان دولت سیزدهم از تذکر جدی رئیس‌جمهوری به دو عضو کابینه نوشتند و وزیر کنونی امور اقتصادی را یکی از این افراد دانستند. پس از گسترش این خبر غیررسمی به رسانه‌های رسمی، مدیر کنونی روابط‌عمومی این وزارتخانه در تویییتی به طور شفاف هرگونه تذکر رئیس‌ی به خاندوزی را از اساس نادرست دانست و چنین روایت‌هایی را شایعات بی‌اساس قلمداد کرد؛ اما حالا اخبار تازه دیگر گمانه نیست و صداهایی در پارلمان ایران از عملکرد خاندوزی انتقاد می‌کنند و می‌گویند فرصت او برای تغییر همیشگی نیست. ریشه انتقاد تازه نمایندگان و حتی موضوع جلسه‌ای که خاندوزی را به بهارستان برد، هم به ماجرای بورس برمی‌گردد. به‌تازگی البته نمایندگان اعلام کردند که قصد استیضاح وزیر اقتصاد را ندارند؛ اما در همین مصاحبه‌ها از ضرورت تغییر عملکرد خاندوزی سخن به میان آوردند. همین دیروز سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس اگرچه خبر استیضاح وزیر اقتصاد را رد کرد؛ اما انتقاداتی را هم درباره عملکرد وزیر به زبان آورد. غلامرضا مرچبا دراین‌باره گفت: «متأسفانه خبر مذکور در رسانه‌ها به شکل نادرستی منتقل شده و بنده آن را تأیید نمی‌کنم. همان‌طور که در متن کامل این خبر نیز آمده، هیچ اشاره‌ای به استیضاح قضایی احسان خاندوزی در مجلس نشده است؛ زیرا تا زمانی که مجلس دستور عملی برای اجرائی شدن یک موضوع را ن داده است، پیش‌گویی‌کردن آن هیچ‌گونه وجهت حرفه‌ای و قانونی ندارد.» او دراین‌باره ادامه داد: «چند ماه از فعالیت‌ وزیر دولت بیشتر نگذشته است. ممکن است در این مدت انتقاداتی نیز وجود داشته باشد؛ اما مسئله این است که مجلس از نظر قانونی امکان پرسش سؤال، استیضاح، مطالبه و بازخواست را دارد و ما به این وظایف قانونی خود در مواقع مورد نیاز عمل خواهیم کرد؛ اما اینکه مطرح شود ما اکنون استیضاح از وزیر خاصی را در دستور کار داریم، به‌هیچ‌وجه مورد تأیید بنده نیست.» او درباره سخنان پیشین خود که گمانه استیضاح را ایجاد کرد، هم گفت: «صحبت قبلی بنده ناظر بر این مطلب بوده که هر کجا وزرا به وظایف خود عمل نکنند و مجلس تشخیص دهد که در انجام وظایف خود ناتوان هستند، آن زمان می‌توان از ابزارهای قانونی در اختیار خود استفاده کرد.»

این ماجرا در حالی است که به‌تازگی خاندوزی نامه‌ای موز به رئیس‌جمهوری منتشر کرده که زمینه‌سازی بحث‌های مختلفی هم شده است. درباره اهداف انتشار عمومی این نامه برخی کارشناسان به نامساعدبودن شرایط برای پیشبرد برنامه‌های اعلام‌شده از سوی دولت اشاره کردند و ریشه انتشار عمومی نامه را همین موضوع دانستند.

در کنار تمام این اخبار ریشه بسیاری از انتقادات به عملکرد دوران کوتاه وزارت خاندوزی به ماجرای بورس برمی‌گردد که پیش‌تر و در دوران تبلیغات انتخابات ابراهیم رئیسی وعده‌هایی را مطرح کرده بود؛ اما در این مدت بورس ایران چندان شرایط مساعدی نداشت. دراین‌باره حتی چند وقت پیش محمدحسن آصفری، نماینده مجلس، در تویییتی خطاب به خاندوزی نوشت: «آقای خاندوزی پیش از وزارت دائم توییت می‌کردند و درمورد خروج بورس از وضعیت بحرانی راهکار می‌دادند. حالا همان راهکارهایی را که توییت می‌کردند، اجرا کنند». مشابه این انتقاد را بعضی از نمایندگان در جلسه حضور خاندوزی در مجلس هم بیان کردند و از او خواستند به‌سرعت راهی برای بهبود بازار سرمایه پیدا کنند.

جمع‌بندی این اخبار شاید به‌خوبی وضعیت کنونی وزیر امور اقتصاد و دارایی را نشان دهد؛ فردی دانشگاهی که از بهارستان راهی پاستور شد تا به طور ریشه‌ای راهی برای کشتی به گل نشسته اقتصاد ایران پیدا کند؛ اما حالا و در همین ماه‌های ابتدایی وزارتتنباید دنبال راهی برای حفظ کرسی خود باشد؛ چراکه بدون مسئولیت اجرائی، عملی‌شدن برنامه‌ها هم ممکن نیست. برای خاندوزی البته هنوز پایز و زمان سرشماری جوجه‌ها به سر نیاوده و شاید تمام این اخبار هشداری برای بهبود عملکرد وزارتخانه تحت مدیریت او باشد. باید منتظر روزهای آتی و تصمیم رئیس کابینه از یک سمت و پارلمان‌نشینان از سوی دیگر باشیم.

اقتصاد

بررسی مواضع اقتصادی سیاسی حزب کارگزاران سازندگی

کارگزاران، محافظه‌کاری به سبک ایرانی

محسن: سهیل تاجی، شرق

مواضع اقتصادی احزاب

مجموعه نوشته‌هایی که از این پس به شکل منظم منتشر خواهند شد، هدفی فروتانه دارند؛ بررسی مواضع احزاب و اشخاص مؤثر سیاسی ایران، با توجه بیشتر به اندیشه‌های اقتصادی، بدون استفاده از روایت‌های شفاهی و تنها با تکیه بر یک متن یا متونی از آن حزب یا شخص. تا اینجا فروتنی مشهود نیست؛ اما ادعای پیش‌گفته را مقید به این امر می‌کنیم که بررسی یک متن، جدا از بستر اتفاقات تاریخی که در آن متولد شده است، قطع به یقین ناقص است. نتیجتاً ما اصل ادعا را محدود می‌کنیم به اینکه «از متن چنین برمی‌آید» و نه «درواقع امر چنان بوده یا هست». درعین‌حال ربط متن مکتوب به بسترست حوادث را تا حد قابل قبولی می‌توان به خواننده واگذار کرد و انتظار نویسنده این است: تشکیل طیفی از تلقی‌ها از متن که متغیر آن همین چگونگی ارتباطی است که خواننده گزارش میان متن مکتوب و بستر حوادث برقرار می‌کند؛ از همین‌رو منتظر و مشتاق دریافت انتقادات و مخالفت‌ها هستیم. عنوان «گزارش» برای نوشته‌ای که در ادامه خواهد آمد، تأکید بیشتری بر فروتنی آن دارد. اینک بخش سوم: حزب کارگزاران سازندگی.

کارگزاران اولیه پروژه غیردموکراتیک برداشتن محدودیت دو دوره‌ای ریاست‌جمهوری برای هاشمی‌رفسنجانی بود. پایبندی افراطی حزب به آزادی یادآور باورهای احزاب دست‌راستی جهان است براساس این حزب معتقد است که «مبنا و معیار مواجهه فرد با جامعه و دولت، قانون است؛ اما حتی قانون نمی‌تواند نافی حقوق انسان باشد. این حقوق در اندیشه دینی به «حقوق فطری» و در اندیشه سیاسی جدید به «حقوق بشر» مشهورند و اسنادی برای تعریف آن وجود دارند.» هرچند متن مواضع کارگزاران خوش‌ترکیب‌ترین متن مواضع یک حزب سیاسی در ایران است اما در برخی بی‌دقتی‌ها دست‌کمی از دیگر احزاب ندارند. در مورد بندی که نقل شد این اشتباهات وجود دارد: ۱) «حقوق فطری» متعلق به اندیشه دینی نیست و هیچ شهرتی در دین ندارد بلکه بحثی است مختص فیلسوفان بریتانیایی و سپس آمریکایی و مبنای نظریه آنگلو‌ساکسونی «قرارداد اجتماعی» است. البته در همین سنت نیز اعتقاد به حقوق فطری دیگر به تاریخ سپرده شده و نظریات جدیدی با اصلاح آن ساخته‌اند. توضیح کوتاه این مطلب چنین است که پدران لیبرالیسم، درمیان این وجود حقوق فطری بشر از جمله آزادی، شرایط فرضی را تصور می‌کردند که در آن حکومت سیاسی وجود ندارد. در این موقعیت فرضی که آن را «وضع طبیعی» می‌نامند، خلق‌الله آزاد از هر قیدی هستند. اما چون این وضع هرچند طبیعی است، پایداری و امنیت در آن نیست، مردمان با تکیه بر «عقل سلیم» -که باز کلیدواژه‌ای در فلسفه‌های بریتانیایی است- بخشی از حقوق فطری خود را بر اساس «قرارداد» به حکومت واگذار می‌کنند. چنانچه واقعا «مشهور» است در اندیشه دینی بحث از «حق فطری» آزادی اصلا ممکن نیست و ریشه تمامی حقوق به منبعی الهی متصل است. ۲) اما «حقوق بشر» اصلا متنی حقوقی است و قیاس آن قیاسی «ناهمسنگ» است. اما بی‌ارتباط هم نیستند و مبنای باور به وجود «حقوق بشر» باور به وجود «حقوق فطری» است و این دو درواقع یکی هستند اما یکی سنگ زیرین دیگری است. باز درباره تصور «بشر» که شکل عام مناقشات فراوانی شده است که آیا اصلا بشر به این معنی وجود دارد؟ یعنی بشر همه‌جای دنیا یک شکل دارد؟ این بحث از دایره این مطلب خارج می‌شود. چنین اشتباه فاحشی از جانب حزب تکنوکرات‌ها چندان دور از انتظار نیست؛ اما با این بهانه نمی‌شود از شکاف عمیقی که در وجود اشتباه بر سراسر متن مواضع کارگزاران به وجود می‌آورد، صرف‌نظر کرد. اما در گفتار دوم دقتی بکنیم که در آن می‌خوانیم که حزب کارگزاران در«عین‌حال» که «حزبی اپیدئولوژیک» نیست، یک «حزب لائیک» هم نیست و این دو تناقضی ندارند. البته اینن دو تناقضی ندارند، ولی نادقیق به کار رفته‌اند. در حقیقت در معنای مصطلح کلمه به کار رفته‌اند و اگرچه از این‌جای تاریخ و جغرافیایی که ما ایستاده‌ایم، معانی مورد نظر را به ذهن خواننده وارد می‌کنند اما در آینده -بر فرض مثال برای یک پژوهشگر فرضی که می‌خواهد درست تاریخ احزاب ایران مطلبی بنویسد- معلوم نیست همان احزاب را بدهند که امروز برای ما دارند.

دقت در به‌کاربردن اصطلاحات از جمله به این دلیل است که فهمی یکدست از آن تا دورترین بازه ممکن تاریخی و جغرافیایی ممکن باشد. نگاهی به خط بعدی متن موضوع را روشن می‌کند: «ما میان دین اپیدئولوژیک و دین مدنی تمایز می‌گذاریم. از نظر ما دین مدنی دینی است که در جامعه حضور دارد اما حضورش را با اجبار و زور به دست نمی‌آورد و با رای و نظر عامه مردم در سیاست و جامعه ایفای نقش می‌کند». یک حزب دموکراتیک به معنای مصطلح کلمه در مقابل حتی دین به قیول متن مدنی هم ممکن است قرار گیرد و آن را محدود کند. بسیاری از معماران دموکراسی، از جمله فیلسوفی که در ادامه این متن از آرای او استفاده شده است (در گفتار مربوط به عدالت که در این نوشته بررسی نمی‌شود)، نظر به تجربه تاریخی، جلوی حضور و ورود هر شکل از برنامه‌های جامع برای زندگی، مانند دین به حوزه عمومی را می‌گیرند. از این نظر و با برداشت مصطلح نیز حزب کارگزاران حزبی باورمند به دموکراسی نیست و با یک میان‌بر هم نمی‌تواند خود را دموکراتیک بداند. در اینجا دموکراسی را امری مثبت و خواستنی نمی‌دانیم بلکه فقط به تعریف این رجوع می‌کنیم. اما تجربه‌های زنده و وجود حقوق فطری بشر از جمله آزادی، شرایط غیردموکراتیک آن است و البته این کشف نگارنده نیست و بعضاً به زبان کارگزاران کارگزاران هم آمده است.

در فصل سوم و درباره اقتصاد چنین می‌نویسند که: «کارگزاران نهاد اصلی اقتصاد را نهاد بازار آزاد رقابتی و غیرانحصاری می‌داند و گرچه برای دولت در توسعه نقش قائل است، اما این نقش را زمانی می‌پذیرد که دولت تنها در مرحله گذار جامعه از توسعه‌یافتگی به توسعه‌یافتگی به موتور توسعه تبدیل شود؛ نه اینکه با انحصار، مانع از رشد بخش خصوصی شود و استقلال و اختیار و آزادی نهاد بازار آزاد رقابتی و غیرانحصاری را تهدید کند.»

نگارنده(گان) متن اگر می‌خواستند به تضادی در متن خود ارجاع بدهند، نقطه درست آن در واقع اینجا بود. حزب کارگزاران از زمانی به بعد، در ویتترین به حزبی لیبرال بدل شد و با محوریت تیم رسانه‌ای و اعضای جدید اینن درونمایه در

ادبیات حزب هرچه پرنرنگ‌تر شد؛ اما در مواضع و در مواقعی حساس، با جدیت و به شکل آشکار مدافع قدرت در صحنه حاضر دولت بود. در میان هجمه چپ‌گرایانه به مواضع راست افراطی حزب کارگزاران، نقد اساسی‌تر فراموش شد؛ یعنی ناهمخوانی درونی موضع کارگزاران. این را باید هدیه چپ ایران به کارگزاران دانست که از موضع برون‌مبنایی، چنان نقدهای آتشینی بر مواضع ویتزینی کارگزاران انجام دادند و چنان گردوخاکی برخاست که چشم‌ها بر تضادهای درونی مواضع با اعمال کارگزاران بسته شد. گرچه در این متن با تکیه بر مفهوم «توسعه‌یافتگی» کویبی مجزوی برای حمایت از دلتی حادکترنی، حداقل تا رسیدن به توسعه فراهم شده است، اما می‌دانیم مفاهیم و کلمات روی کاغذ به هر شکل ممکن می‌توانند وارد شوند و پی هم بیایند، ولی در واقعیت لزوماً بازتابی مشابه ندارند و این چنین است که کارگزاران واقعی عملاً بدل شده است به حزبی که در مواضعی بسیار حساس، لگد به ایده‌های ویتزینی‌اش می‌زند. نوشتار کوتاه در ابتدا با مفاهیم مربوط به اندیشه سیاسی آغاز شد تا به این موضع اقتصادی برسد. کسی که حتی بنا بر تعریف خود به «حقوق فطری» و «حقوق بشر» معتقد است و مکمل آن «مالکیت خصوصی» و «نهاد خانوادگی» را از اصول خود می‌داند و قرار گیرد و آن را محدود کند. بسیاری از معماران دموکراسی، از جمله فیلسوفی که در ادامه این متن از آرای او استفاده شده است (در گفتار مربوط به عدالت که در این نوشته بررسی نمی‌شود)، نظر به تجربه تاریخی، جلوی حضور و ورود هر شکل از برنامه‌های جامع برای زندگی، مانند دین به حوزه عمومی را می‌گیرند. از این نظر و با برداشت مصطلح نیز حزب کارگزاران حزبی باورمند به دموکراسی نیست و با یک میان‌بر هم نمی‌تواند خود را دموکراتیک بداند. در اینجا دموکراسی را امری مثبت و خواستنی نمی‌دانیم بلکه فقط به تعریف این رجوع می‌کنیم. اما تجربه‌های زنده و وجود حقوق فطری و حرمت مالکیت خصوصی بدون وجود دموکراسی مقدر نیست. به شکل تجربی، امواج ضددموکراتیک در بسیاری از نقاط دنیا به نقض مستقیم مالکیت خصوصی و ازبین‌رفتن حقوق فطری و حاکمیت اندینولوژی منتهی شدند. دموکراسی کلاسیک، بازتاب سیاسی بازار آزاد کلاسیک است. به گفتار نخست سری بزئیم و برگردیم. «جان لاک»، از آرای لیبرالیسم جهان، جمله‌ای دارد که از آن زمان آویزه گوش هر لیبرال محترمی است به این مضمون که کسی که در وضع طبیعی خواستار گرفتن آزادی است، حتما همه چیزهای دیگر را هم خواهد گرفت (ازجمله مالکیت خصوصی را). هرچند در نظریه لیبرالی حق مالکیت خصوصی در جایگاهی برتر از حقوق موضوعه است. یگانگی منافع فردی و جمعی در واقع سدی برای ضددموکراتیک شدن تقدم مالکیت خصوصی است. تناقض با چنین باور اساسی لیبرالیسم کلاسیک را کارگزاران ویتزین به بهترین شکلی با هیاهوی چپ‌گرایان فارس در گردوخاک پنهان کرد؛ هرچند در عملکرد خود در نهایت دقت و وفاداری باقی گذاشت. لیبرالیسم حقیقتاً بدون آزادی در اقتصاد و جامعه ناخواناست و دچار فروپاشی از درون می‌شود و نظر همیشه پایه علم است؛ کارگزاران سازندگی خودتخریبگر است و این را خود برای ما نوشته است.

خبر

لغو دعوت زنگنه

از جایگاهی بیرون از صداوسیما

● شرق: ماجرای حضور وزیر پیشین نفت در صداوسیما و توضیح درباره پرونده کرستد در روزهای گذشته بارها خبرساز شد و بالاخره هم این اتفاق رخ نداد. به‌طور خلاصه و به دلیلی که فعلاً به‌طور شفاف مشخص نیست، به زنگنه اجازه حضور در صداوسیما داده نشد. این ماجرا البته واکش وزیر پیشین نفت را هم به همراه داشت و زنگنه در صفحه شخصی خود در توییت نوشت: «همکاران #شبکه‌افق خودشان بنده را دعوت کردند و من هم در همان ابتدا گفتم نمی‌گذارند من بیایم و همان شد که گفتم؛ کویا در موضوع #کرستد فرصت #صداوسیما تنها برای #اتهام‌زدنگان است». دراین‌باره محمد مهاجری، فعال رسانه‌ای اصولگرا، ادعای متفاوتی را مطرح و اعلام کرد لغو دعوت زنگنه برای حضور در تلویزیون، از جایگاهی بیرون از صداوسیما انجام شده است. او در یادداشتی تلگرامی نوشت: «داستان این است که وزیر سابق نفت داشته زندگی‌اش را می‌کرده که از او برای شرکت در یک برنامه تلویزیونی برای بحث درباره کرستت دعوت می‌شود. او هم می‌پذیرد و پیشنهاد می‌دهد سعید جلیلی هم دعوت شود. بعد از مدتی تلویزیون برای حضور جلیلی عذر می‌آورد و درخواست می‌کند زنگنه تنها به برنامه برود که او هم می‌پذیرد. زنگنه هوشمندانه پیش‌دستی می‌کند و موضوع از از طریق توییت به اطلاع عموم می‌رساند. تلویزیون که رودست می‌خورد، دستیاچه می‌شود. کویا صداوسیما اجازه چنین کاری را نداشته و «خودسرانه» وارد گود شده بوده. شاید هم چنین می‌پنداشته که زنگنه دعوت را رد می‌کند و همین خودش دستاویزی می‌شود که بگویند اینالته‌انس، دیدید مهم اصلی کرستت از منظره و مصاحبه‌گرخیخت و نیامد؟! مرحله بعدی بازی شروع می‌شود. یکی، دو نماینده مجلس پارکیزی می‌شوند. خبرگزاری‌های دولتی و حامی دولت به خط می‌شوند و از طرف قوه قضائیه می‌گویند که کیفرخواست کرستت صادر شده و کجای دنیا متمم را به تلویزیون می‌آورند! یاداشان می‌رود که همین تلویزیون ده‌ها و صدها متمم با پرونده باز را جلوی دوربین آورده و گاهی از آنها اعتراف کرده است! این بار اما با زنگنه‌ای روبه‌روست که حرفه و بی‌تعارف است و اگر روبه‌روی دوربین تلویزیون بنشیند، حرف‌هایی را می‌زند که تا حالا کسی نگفته و خیلی از اعوان و انصار دل‌پا‌سان از جمله سعید جلیلی باید برای مدت‌ها به مرخصی تشریف ببرند. همچنین شاید لک پرونده عوض شود و معلوم کرد متهمان اصلی این در جایگاه مدعی نشسته‌اند و برای دیگران پرونده‌سازی می‌کنند. به‌علاوه پایدارچی‌هایی که در نقش ستون پنجم عمل می‌کنند، دچار مخصه شوند. خلاصه اینکه تلویزیون جالالی می‌دهد و برنامه هوا می‌شود. از آن طرف برای زنگنه که تا دم خیمه معاویه و عمروعاص رفته، بنا به مصحت‌هایی، تماس‌ها و پیغام‌ها شروع می‌شود که... این بار هم خیانکارهایی که با عقیم‌گذاشتن کرستت، نان گرم سفره عرب‌ها را تأمین کردند، جستند تا نوبتی دیگر برسد.»

بستن بودجه ۱۴۰۱ بدون کسری

● ایرنا: رئیس سازمان برنامه و بودجه با بیان اینکه از زمان آغاز به کار دولت سیزدهم به‌هیچ‌عنوان خلق پول انجام نشده و این روند موجب کاهش نرخ تورم نقطه‌ای در مهر و آبان شده است، گفت: بودجه سال آینده بر اساس منابع پایدار و بدون کسری بسته شد. بودجه ۱۴۰۱ اظهار کرد: با کاهش تورم و بهبود رشد اقتصادی، قدرت خرید مردم افزایش خواهد یافت؛ این روش بهتر از آن است که ۲۰ درصد حقوق را بالا ببرند و ۳۰ درصد بر تورم کنشور بیفزایند. معاون رئیس‌جمهوری تصریح کرد: سیاست قطعی دولت، اصلاح ساختار بودجه بر اساس دستورات رهبر معظم انقلاب، اسناد بالادستی و تمرکززدایی است، کار و رفاه اجتماعی با این سیاست‌ها اختیارات استانداران به‌ویژه در منابع مالی، رشد قابل ملاحظه‌ای خواهد داشت، اما آنها باید در قبال این اختیار، نسبت به شاخص‌های کلان اقتصادی حوزه خود پاسخگو باشند. وی افزود: گذشته زیرساخت‌های متعددی در کشور ایجاد شده، اما نتیجه آن رشد نامتوازن مناطق و البته وضعیت بد شاخص‌های کلان اقتصادی بوده است. باین‌حال در بودجه ۱۴۰۱ بر رشد اقتصادی تمرکز کردیم و طرح‌هایی با سطح شمول بیشتری شده‌اند که اجرای آن در دستور کار دولت و استانداران قرار می‌گیرد.

آگهی ارزیابی کیفی مناقصه گران

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای "مراقبت، راهبری، تعمیر و نگهداری سیستم‌های تاسیساتی

به شماره ۰۱۰-۱۴۰۰-۰۸۴-۰۰۲

شرکت ملی نفت ایران و تعمیراتی ساختمان شماره ۳۱

شرکت ملی نفت ایران در نظر مراقبت، راهبری، تعمیر و نگهداری سیستم‌های

تاسیساتی و تعمیراتی ساختمان شماره ۳۱ به شماره ۰۱۰-۱۴۰۰-۰۸۴-۰۰۲ با طبق شرایط و مدارک مربوطه از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای برگزار نماید.

از متقاضیان که دارای شرایط ذیل باشند دعوت می‌گردد تا هفت روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسناد ارزیابی کیفی اقدام و تا چهارده روز پس از اتمام مهلت یادشده، اسناد استعلام ارزیابی کیفی را تکمیل و عودت نمایند. دریافت و ارسال کلیه اسناد از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی

www.setadiran.ir انجام‌شده و مناقصه گران باید نسبت به ثبتنام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند. برآورد مناقصه ۲۸۹.۱۵۶.۹۱۸.۶۴۸ ریال بوده و شرکت‌کنندگان در مناقصه باید توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۹.۶۸۳.۱۳۸.۳۷۳ ریال را داشته باشند. محل اجرای عملیات شرکت ملی نفت ایران و مدت اجرای کار ۱۲ ماه شمسی می‌باشد.